

факторами вартості; пріоритетність планування ресурсів на основі стратегічного підходу; доступність ресурсів з урахуванням їх високої ціни; повнота необхідної інформації; підхід до оцінки факторів вартості за критеріями можливості їх ідентифікації та усунення; узгодженість цілей підрозділів; використання інтегрованої звітності та збалансованої системи показників для узгодження цілей, стратегії і досягнутих результатів; узгодженість винагороди з внеском у створення вартості [5, с. 17-18].

Література

1. Кульбач Ю.О. Механізм управління вартістю підприємства. Інвестиції: практика та досвід. 2017. № 23. С. 82-86.
2. Захаркін О. Вартісно(орієнтоване) управління на основі стейкхолдерського підходу в контексті інноваційного розвитку підприємства. Актуальні проблеми економіки. 2014. № 10 (160). С. 149-157.
3. Синілова О.М. Методологічні засади оцінки вартості підприємств. Соціальна економіка. 2020. Випуск 60. С. 128-136. DOI: 10.26565/2524-2547-2020-60-12
4. Дубовик А. О. Інструменти оцінки бізнесу за індикаторами ринку цінних паперів: дис. ... канд. екон. наук : 08.00.08. Харків, 2011. 171 с.
5. Вартісно-орієнтоване управління фінансами підприємств: Навчальний посібник / Л.А. Костирко, О.О. Терещенко, Р.О. Костирко, О.О. Середа. Сєвєродонецьк: вид-во СНУ ім. В. Даля, 2019. 466 с.

УДК 336.71

Апацький В. В., здобувач вищої освіти
Тарасенко І. О., науковий керівник, д.е.н., професор
Київський національний університет
технологій та дизайну

БАНКІВСЬКА СИСТЕМА УКРАЇНИ ЯК ФАКТОР ФІНАНСОВОЇ БЕЗПЕКИ: ВИКЛИКИ ТА МЕХАНІЗМИ АДАПТАЦІЇ

Банківська система відіграє ключову роль у забезпеченні фінансової безпеки держави. Продовження війни в Україні з новими геополітичними ризиками створює суттєві проблеми для банківського сектору, зокрема через девальваційний тиск, зростання рівня проблемних кредитів та необхідність швидкої адаптації до змін регуляторного середовища.

У цьому контексті особливого значення набувають стратегії адаптації банківської системи, спрямовані на збереження ліквідності, підтримку кредитування реального сектору та зміцнення довіри населення. Основними стратегічними напрямками є регулювання та нагляд, посилення фінансової інфраструктури, а також захист критичних елементів фінансового сектору

[1]. НБУ приділяє особливу увагу макропруденційній політиці, яка спрямована на запобігання системним ризикам і підтримку життєздатності банків.

Серед ключових механізмів адаптації регулятора варто відзначити гнучке валютне регулювання, яке дозволяє знизити тиск на міжнародні резерви, а також адаптивну монетарну політику, що спрямована на утримання керованого рівня інфляції. НБУ активно використовує антикризові рефінансування для підтримки ліквідності банків, проводить стрес-тестування фінансових установ та удосконалює механізми управління проблемними активами. Крім того, важливу роль відіграє посилення кібербезпеки та цифровізація банківських послуг, що забезпечує безперебійну роботу фінансової системи навіть в умовах воєнного стану.

Аналіз основних показників діяльності банків України станом на 1 лютого 2025 року свідчить про певні зміни в банківському секторі. Кількість діючих банків зменшилася до 61 (станом на 1 січня 2024 року в Україні діяло 63 банки), з яких 26 мають іноземний капітал, а 19 — зі 100% іноземним капіталом. Сумарні активи банків становили 3 384 968 млн грн, що на 1,1% менше порівняно з попереднім періодом. Зобов'язання банків також знизилися на 1,8%, до 2 987 439 млн грн. Водночас капітал банків зріс на 4,2%, до 397 530 млн грн, що може свідчити про посилення фінансової стійкості установ. Рентабельність активів та капіталу зросла до 5,75% та 50,23% відповідно, що вказує на підвищення ефективності діяльності банків [2].

Представники управління великих та системно важливих банків зазначають про наступні основні виклики, з якими банківські установи матимуть справу в 2025 році [3]. По-перше, це невизначеність щодо перебігу бойових дій. По-друге, все більшим викликом стають демографічні проблеми, що призвело до зменшення клієнтської бази та складнощів у пошуку нових співробітників. По-третє, зростає конкуренція зі сторони небанківських фінансових установ. По-четверте, зростання ризиків кібератак та кібершахрайства.

Отже, банківська система України стійко проходить сучасні виклики, настільки високу стабільність, наскільки це взагалі можливо у країні, що воює. Сектор стикається з демографічними проблемами, конкуренцією та кіберзагрозами, водночас цифровізація та штучний інтелект відкривають нові можливості для його розвитку.

Література

1. Стратегія Національного Банку України «Фінансова Фортеця»: https://bank.gov.ua/admin_uploads/article/Strategy_NBU.pdf?v=12
2. Мінфін. Основні показники діяльності банків: <https://index.minfin.com.ua/ua/banks/stat/>

3. Fintech Insider. Які виклики чекають на банки в 2025 році: бліц-опитування: <https://fintechinsider.com.ua/yaki-vyklyky-chekayut-na-banku-v-2025-rocz-blicz-opytuvannya/>

УДК [330.322.027:330.101]:338(477)

Заєць Р. В., аспірант
Обертинський Б. В., аспірант
Київський національний університет
технологій та дизайну

ПРОБЛЕМИ РЕАЛІЗАЦІЇ ІНВЕСТИЦІЙНИХ ПРОЄКТІВ В НАЦІОНАЛЬНІЙ ЕКОНОМІЦІ УКРАЇНИ

Інвестиційна діяльність є важливим механізмом забезпечення сталого економічного розвитку, структурних трансформацій та підвищення конкурентоспроможності національних економік у сучасному світі. Однак у процесі її реалізації виникає низка проблем, які обмежують ефективність використання інвестиційного потенціалу та стримують економічний прогрес. Разом із цим, глобалізація, цифровізація і швидкий розвиток технологій створюють нові можливості для інвесторів, формуючи перспективи для вдосконалення інвестиційних процесів і залучення додаткового капіталу, особливо в таких країнах, як Україна [1] (табл.1).

Таблиця 1

Оцінка складових реалізації інвестиційних проєктів в національній економіці країни

Складова	Критерії оцінки	Показники ефективності	Ризики	Пропозиції щодо вдосконалення
Фінансові ресурси	Достатність капіталу	Рентабельність інвестицій	Коливання валютного курсу	Розвиток внутрішнього ринку капіталу
Кадрові ресурси	Кваліфікація працівників	Продуктивність праці	Відтік кадрів за кордон	Інвестиції в освіту і навчання
Технологічне забезпечення	Інноваційність технологій	Зростання виробничої ефективності	Моральне старіння обладнання	Впровадження нових технологій
Регуляторне середовище	Стабільність законодавства	Прозорість процесів	Корупційні ризики	Удосконалення правового регулювання
Інфраструктура	Доступність логістики	Оптимізація витрат	Недостатня розвиненість інфраструктури	Будівництво інфраструктурних об'єктів

Джерело: сформовано автором